

24.6.2010

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 0006/2010 af Mika Ollila, finsk statsborger, om renterne på for sen betaling ved import af et motorkøretøj til Finland

1. Sammendrag

Andrageren klager over, at den finske stat anvender en rente på 9 % ved for sen betaling i forbindelse med import af et motorkøretøj. Denne rente ligger langt over den rente, der anvendes i forbindelse med de nuværende banktransaktioner, og den har ifølge andrageren til formål at forhindre import af motorkøretøjer fra andre medlemsstater, og den er derfor en hindring for den fri bevægelighed for varer i EU.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 19. april 2010). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 202, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 24. juni 2010.

"Den finske stat anvender en rentesats på 0,5 % på uretmæssigt opkrævede bilafgifter ved import af et køretøj til Finland. Denne rentesats er langt under rentesatsen ved løbende banktransaktioner. Andrageren hævder, at den lave rentesats tjener til at hindre import af køretøjer fra andre medlemsstater, og at den dermed udgør en hindring for den frie bevægelighed for varer i EU.

Domstolen har konsekvent fastslået, at borgerne har ret til at opnå tilbagebetaling af afgifter opkrævet af en medlemsstat i strid med EU-bestemmelserne. Denne ret er ifølge Domstolens fortolkning en virkning af og et supplement til de rettigheder, der er tillagt borgerne ved EU-bestemmelserne. Den pågældende medlemsstat er således som udgangspunkt forpligtet til at

tilbagebetaling af afgifter opkrævet i strid med EU-lovgivningen¹.

Det følger også af Domstolens retspraksis, at det i mangel af EU-bestemmelser om tilbagesøgning af nationale afgifter, der er opkrævet med urette, tilkommer hver enkelt medlemsstat i sin interne retsorden at udpege de kompetente retter og fastsætte de processuelle regler for sagsanlæg til sikring af beskyttelsen af de rettigheder, som EU-lovgivningen medfører for borgerne. Domstolen har endvidere fastslået, at sådanne nationale regler ikke må være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret (ækvivalensprincippet), og de må heller ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til Fællesskabets retsorden (effektivitetsprincippet)².

I den foreliggende sag er der, så vidt Kommissionen kan se, intet der tyder på, at de to ovennævnte betingelser er overtrådt. Hvis en borger følgelig ikke er tilfreds med situationen, må han eller hun gøre brug af de interne retsmidler – administrative såvel som retlige."

---

¹ Se navnlig forenede sager C-192/95 - C-218/95 Comateb m.fl., præmis 20; forenede sager C-397/98 og C-410/98 Metallgesellschaft m.fl., præmis 84; sag C-62/00 Marks & Spencer, præmis 30 og sag C-147/01, Weber's Wine World, præmis 93.

² Se navnlig Metallgesellschaft m.fl., præmis 85, sag C-255/00 Grundig Italiana, præmis 33 og Weber's Wine World, præmis 103.